

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

14 Νοέμβρη 1973. Οι φοιτητές της Αθήνας καταλαμβάνουν το Πολυτεχνείο. Σύνθημά τους: ΨΩΜΙ- ΠΑΙΔΕΙΑ- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ- ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ.

Ώρα 7 μ.μ. από 1500 φοιτητές πάρθηκε η απόφαση «να μείνουμε απόψε στο Πολυτεχνείο».

Συγκροτείται Συντονιστική Επιτροπή απ' όλες τις σχολές και επιβάλλει έλεγχο σε ανεύθυνα συνθήματα και μεταδίδει τα δικά της από μεγάφωνα και το μικρό πομπό, αλλά και συγκεντρώνει τρόφιμα, φάρμακα κλπ.

Γύρω στο Πολυτεχνείο και χιλιάδες αδούλωτοι Έλληνες τους συμπαραστέκονται.

15 Νοέμβρη 1973. Γέμισαν τα κτίρια του Πολυτεχνείου και το προαύλιο από φοιτητές και απέξω δεκάδες χιλιάδες λαού και μαθητών, που έρχονται κατευθείαν από τα σχολεία τους, φέρνοντας στους ελεύθερους και μαχητικούς φοιτητές όλο και περισσότερα τρόφιμα, φάρμακα κλπ.

Εκλέγεται Συντονιστική Επιτροπή που συμμετέχουν και δυο εργάτες, και σε ανακοίνωση της λέει: η εκδήλωση του Πολυτεχνείου είναι αντιφασιστική και αντιιμπεριαλιστική.

Λειτουργεί νέος πομπός, που τώρα ακούγεται σ' όλη την Αττική. Υπερηφάνεια και συγκίνηση κατέχει όλους τους Έλληνες που τ' ακούνε:

«Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ Πολυτεχνείο! Σας μιλά ο Ραδιοφωνικός Σταθμός των ελεύθερων αγωνιζόμενων φοιτητών, των ελεύθερων αγωνιζόμενων Ελλήνων. Κάτω η χούντα, κάτω ο Παπαδόπουλος, κάτω ο φασισμός, η χούντα θα πέσει από το λαό...

Λαέ, κατέβα στο πεζοδρόμιο, έλα να μας συμπαρασταθείς, τη λευτεριά σου για να δεις...»

Στη Θεσσαλονίκη και Πάτρα οι φοιτητές καταλαμβάνουν τα Πανεπιστημιακά κτίρια. Οι αγρότες από τα Μέγαρα ξεκινούν για την Αθήνα. Στο Αιγάλεω γίνονται επαναστατικές εκδηλώσεις και ακολουθούν τέτοιες στις συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά. Όλη η Ελλάδα συμπαρίσταται στους ελεύθερους αγωνιζόμενους φοιτητές.

16 Νοέμβρη 1973. Πάνω από 150.000 άνθρωποι είναι γύρω από το Πολυτεχνείο και βροντοφωνάζουν με τους ελεύθερους φοιτητές **«Κάτω η χούντα, η χούντα θα πέσει απ' το λαό».**

Ωρα 7 και μισή μ.μ. Ο δικτάτορας δίνει διαταγή να χτυπηθεί πρώτα η λαοθάλασσα, που είναι γύρω στο Πολυτεχνείο. Δακρυγόνα πέφτουν συνεχώς και κάνουν αφόρητη την ατμόσφαιρα. Ο λαός ανάβει φωτιές και τα εξουδετερώνει. Τώρα σφυρίζουν σφαίρες, μέσα και έξω από το Πολυτεχνείο. Ο λαός στήνει οδοφράγματα, δεν υποχωρεί, παλεύει άοπλος, παραμένει στη θέση του.

Ωρα 12 τη νύχτα μπαίνει στην Αθήνα στρατός και άρματα μάχης και καταλαμβάνουν επίκαιρες θέσεις.

17 Νοέμβρη 1973, ώρα 2 πρωινή. Τα άρματα πλησιάζουν το Πολυτεχνείο.

«Φαντάροι, είμαστε άοπλοι, είμαστε αδέρφια, μη μας χτυπήσετε, ελάτε μαζί μας», φωνάζουν οι φοιτητές και ο Ραδιοφωνικός Σταθμός καταγγέλλει στον Ελληνικό λαό την ανίερη πράξη του δικτάτορα.

Ωρα 3 πρωινή. Ένα άρμα γκρεμίζει τη σιδερένια πόρτα του Πολυτεχνείου κι ας είναι στα κιγκλιδώματα φοιτητές. Ρίχνονται ριπές. Στρατός και αστυνομικοί μπαίνουν στο προαύλιο. Οι φοιτητές προσπαθούν να φύγουν, αλλά δέχονται άγριες επιθέσεις. Πολλοί φαντάροι προστατεύουν και βοηθούν τους φοιτητές να φύγουν. Πολλοί συλλαμβάνονται και οδηγούνται στην Ε.Σ.Α όπου βασανίζονται φρικτά.

Οι οδομαχίες συνεχίζονται γύρω από το Πολυτεχνείο μέχρι το πρωί.

Ωρα 11 π.μ. επαναφέρεται στρατιωτικός νόμος.

Το Πολυτεχνείο στάθηκε η αρχή για το τέλος τους.

Ο νέος δικτάτορας ανοίγει το δρόμο για τη διχοτόμηση της Κύπρου.

Ο ξεσηκωμός του λαού και το εθνικό έγκλημα γκρεμίζουν τη δικτατορία και ξαναγυρίζει η **Λευτεριά και η Δημοκρατία.**

Πηγή: <http://www.e-slides.gr/>

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 1973

12410 και 1 Τριαντάφυλλα

Ημέρα μνήμης

Τραγούδια για το Πολυτεχνείο

1- ΤΟ ΑΚΟΡΝΤΕΟΝ

Στη γειτονιά μου την παλιά είχα ένα φίλο
που ήξερε και έπαιζε ακορντεόν
όταν τραγούδαγε φτυστός ήταν ο ήλιος
φωτιές στα χέρια του έβγαζε τ' ακορντεόν.

Μα ένα βράδυ σκοτεινό σαν όλα τα άλλα
κράταγε τσίλιες παίζοντας ακορντεόν
στρατιωτικά καμμόνια φάνηκαν στη μάντρα
με μια ριπή σταμάτησε τ' ακορντεόν

Τ' αρχινισμένο σύνθημα πάντα μου μένει
όταν ακούω από τότε ακορντεόν
κι έχει σαν στάμπα τη ζωή μου σημαδέψει
δεν θα περάσει ο φασισμός.

2- Ο ΔΡΟΜΟΣ

Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία
κάποιος την έγραψε στο τοίχο με μπογιά
ήταν μια λέξη μοναχά ελευθερία
κι έπειτα είπαν πως την έγραψαν παιδιά.
Λα λαλαλα.....

Ύστερα κύλησ' ο καιρός κι η ιστορία
πέρασε εύκολα απ' τη μνήμη στην καρδιά
ο τοίχος έγραφε μοναδική ευκαιρία

εντός πωλούνται πάσης φύσεως υλικά.
Λα λαλαλα.....

Τις Κυριακές από νωρίς στα καφενεία
κι έπειτα γήπεδο, στοιχήματα, κανγά
ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία
κι είπανε όμως πως την έγραψαν παιδιά.

3- ΕΝΑ ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Ένα το χελιδόνι κι η άνοιξη ακριβή
για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή.

Θέλει νεκροί χιλιάδες νάναι στους τροχούς
θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους.

Θεέ μου πρωτομάστορα,
μ' έκλεισες μέσα στα βουνά
Θεέ μου πρωτομάστορα
μ' έκλεισες μέσ' τη θάλασσα.

Πάρθηκεν απ' τους μάγους το σώμα του μαγιού
τό χουνε θάψει σ' ένα μνήμα του πέλαγου.

Σ' ένα βαθύ πηγάδι το 'χουνε κλειστό
μύρισε το σκοτάδι κι όλη η άβυσσο.

Θεέ μου πρωτομάστορα
μέσα στις πασχαλιές και συ
Θεέ μου πρωτομάστορα
μύρισες την ανάσταση.

4- ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΗΛΙΕ ΝΟΗΤΕ

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ
και μυρσίνη εσύ δοξαστική
μη, παρακαλώ σας, μη (τρεις)
λησμονάτε τη χώρα μου!

Αετόμορφα τα έχει τα ψηλά βουνά
στα ηφαίστεια κλήματα σειρά
και τα σπίτια πιο λευκά (τρεις)
στου γλαυκού το γειτόνεμα!

Τα πικρά μου χέρια με τον κεραυνό
τα γυρίζω πίσω απ' τον καιρό
τους παλιούς μου φίλους καλώ (τρεις)
με φοβέρες και μ' αίματα!

5- ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΥΟ

Είμαστε δύο είμαστε δύο κι η ώρα σήμανε οχτώ
κλείσε το φώς χτυπά ο φρουρός το βράδυ θα 'ρθουνε ξανά

Ένας μπροστά ένας μπροστά κι οι άλλοι πίσω ακολουθούν
με τη σιωπή κι ακολουθεί το ίδιο τροπάρι το γνωστό

Βαράνε δύο βαράνε τρεις βαράνε χίλιοι δεκατρείς
πονάς εσύ πονάω κι εγώ μα ποιός πονάει πιά πολύ
θα 'ρθεί καιρός να μας το πεί

Είμαστε δύο είμαστε τρεις είμαστε χίλιοι δεκατρείς
καβάλα πάμε στο καιρό με τον καιρό με τη βροχή
το αίμα πήζει στη πληγή ο πόνος γίνεται καρφί

Ο εκδικητής ο λυτρωτής είμαστε δύο είμαστε τρεις
είμαστε χίλιοι δεκατρείς

7- ΟΤΑΝ ΣΦΙΓΓΟΥΝ ΤΟ ΧΕΡΙ

Όταν σφίγγουν το χέρι] 2x
ο ήλιος είναι βέβαιος για τον κόσμο] 2x

Όταν χαμογελάνε] 2x
ένα μικρό χελιδόνι
φεύγει μέσα απ' τ' άγρια γένια τους] 2x

Όταν σκοτώνονται, όταν σκοτώνονται] 2x
η ζωή τραβάει την ανηφόρα] 2x
με σημαίες, με σημαίες
με σημαίες και με ταμπούρλα

Η ζωή τραβάει την ανηφόρα] 2x
με σημαίες, με σημαίες
με σημαίες και με ταμπούρλα

Όταν σκοτώνονται, όταν σκοτώνονται] 2x
η ζωή τραβάει την ανηφόρα] 2x
με σημαίες, με σημαίες
με σημαίες και με ταμπούρλα

